

BOŽE JÁ BYL VŮL

1)

Už jsme si vlastně cizí, láska do tmy mizí
a věty znějí upřímně jako špatnej rým
vzteky mi krví stoupá, že jsem byla hloupá
ty se jinam díváš a myslíš kdo ví čím
Do bláta zašláplý krčí se sliby
důvěra umřela, neplatí kdyby.

R)

Tak jen lži a podváděj, na to vážně máš
už jen jako noční můra, fakt mi připadáš,
tak běž pryč a nech za sebou aspoň čistej stůl
možná jednou sám si řekneš Bože já byl vůl

2)

Už mám jen kůži husí, dál mluvit se hnusí
a ten stav mi připomíná chodbu bez dveří,
nenávist se baví, když se lásky zbaví
a z rozkvetlých květů seschlý pápěří.
Do bláta zašláplý krčí se sliby
důvěra umřela, neplatí kdyby.